

Мићун Шиљак

ЉУБИШЊА

Колико си заручника
Висином прстеновала
Развигором уснулог починка
У недра своја прихватила
И мене си у присоје звала

Утеха си за љубав бескрајну
Недогледом гора си најлепша
Мајске зоре листају колајну
Тара хуком све громове стиша
Утеха си за љубав бескрајну

Твоје срце поносом курјачи
Обзир ножем крвогоке пара
Твоја гордост пркоси ломачи
Над њом време руже сунца ствара
Твоје срце поносом курјачи

У аманет пламеног зенита
Простри своје од губера крило
Да се поинем врхом хоризонта
И испричам шта је са мном било
У аманет пламеног зенита

Ал' ми рањен оста Јабучило
Ржућ клетву господара свога
Не полеће у кам' ударило
Сапеше га виле ко многога
Ал' ми рањен оста Јабучило

Нека знаде шума сваколика
Гајганима врела док жуборе
Памтиш име и обрис мог лика
Враћам ти се у твоје вихоре
Нека знаде шума сваколика